Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0004

Protejarea și promovarea stabilității financiare în situația de incertitudine economică

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2026 referitoare la protejarea și promovarea stabilității financiare în situația de incertitudine economică (2025/2051(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Raportul Comisiei din 24 ianuarie 2024 privind analiza macroprudențială pentru instituțiile de credit, riscurile sistemice legate de intermediarii financiari nebancari (NBFI) și interconectarea acestora cu instituțiile de credit, în temeiul articolului 513 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (COM(2024)0021)

– având în vedere analiza stabilității financiare realizată de Banca Centrală Europeană (BCE) în noiembrie 2024,

– având în vedere analiza stabilității financiare realizată de BCE în mai 2025,

– având în vedere Buletinul trimestrial al Băncii Reglementelor Internaționale (BIS) din martie 2025 privind evoluțiile pieței bancare și financiare internaționale,

– având în vedere scrisoarea președintelui Consiliului pentru Stabilitate Financiară (CSF) adresată la 21 februarie 2025 miniștrilor de finanțe și guvernatorilor băncilor centrale din țările membre ale grupului G20,

– având în vedere raportul CSF din 22 octombrie 2024 intitulat „Foaia de parcurs a G20 pentru punerea în aplicare a politicilor privind criptoactivele”,

– având în vedere raportul CSF din octombrie 2021 intitulat „Propuneri de politică pentru consolidarea rezilienței fondurilor de piață monetară: Raport final”,

– având în vedere răspunsul Comitetului european pentru risc sistemic (CERS) din noiembrie 2024 la cererea de consultare din partea Comisiei cu scopul de a analiza dacă politicile macroprudențiale pentru intermedierea financiară nebancară sunt adecvate, intitulat „O abordare sistemică a politicii macroprudențiale”,

– având în vedere raportul de conformitate al CERS din februarie 2025 referitor la recomandarea CERS din 2 decembrie 2021 privind reforma fondurilor de piață monetară (ESRB/2021/9),

– având în vedere informațiile actualizate ale Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere din 31 martie 2025 referitoare la riscurile și vulnerabilitățile sistemului financiar al UE – primăvara lui 2025,

– având în vedere avizul Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) din 14 februarie 2022 referitor la revizuirea Regulamentului privind fondurile de piață monetară,

– având în vedere Raportul privind stabilitatea financiară mondială al Fondului Monetar Internațional (FMI) din 22 aprilie 2025,

– având în vedere raportul lui Mario Draghi din 9 septembrie 2024 intitulat „Viitorul competitivității europene” (raportul Draghi),

– având în vedere raportul lui Enrico Letta din 17 aprilie 2024 intitulat „Mult mai mult decât o piață” (raportul Letta),

– având în vedere rezoluția sa din 6 iulie 2011 referitoare la criza financiară, economică și socială: recomandări privind măsurile și inițiativele care trebuie luate[1],

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare din 26 martie 2025 referitor la uniunea bancară – raportul anual pe 2024,

– având în vedere audierea organizată de Comisia pentru afaceri economice și monetare la 19 martie 2025 pentru a evalua adecvarea cadrului macroprudențial pentru instituțiile financiare nebancare din UE,

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A10-0232/2025),

A. întrucât stabilitatea financiară rămâne o piatră de temelie a rezilienței economice și a creșterii, impunând vigilență în fața

---

[1] JO C 33 E, 5.2.2013, p. 140.

incertitudinilor economice importante, a șocurilor externe și a riscurilor sistemice;

B. întrucât criza financiară mondială a demonstrat riscurile pe care le prezintă pentru economiile avansate instabilitățile financiare ce dobândesc proporții globale;

C. întrucât agresiunea continuă a Rusiei împotriva Ucrainei și consecințele economice ale acesteia au condus la presiuni inflaționiste, la volatilitatea piețelor energiei și la incertitudine financiară;

D. întrucât impunerea de tarife contribuie la fragmentarea comerțului mondial, exacerbând perturbările din lanțurile de aprovizionare și prezentând riscuri suplimentare pentru piețele financiare și pentru economie în general;

E. întrucât o uniune a piețelor de capital (UPC) bine integrată este esențială pentru absorbția șocurilor și stimularea investițiilor în UE și integrarea mai puternică a pieței unice;

F. întrucât stabilitatea intermediarilor financiari nebancari va fi și mai importantă dacă Uniunea Europeană își transferă o parte mai mare din finanțarea sa către piețele de capital;

G. întrucât intermediarii financiari nebancari își desfășoară activitatea în sectoare foarte diverse;

H. întrucât întârzierea creșterii economice, agravată de tensiunile comerciale, are efecte negative asupra entităților îndatorate și va crește riscul de credit pentru instituțiile financiare;

I. întrucât valorile ridicate ale activelor pe piețele titlurilor de capital și ale datoriilor întreprinderilor ridică semne de întrebare cu privire la posibilitatea unei corecții a pieței, cu consecințe sistemice;

J. întrucât sectorul imobiliar al locuințelor, care a beneficiat de mediul ratelor scăzute ale dobânzilor, joacă un rol esențial în stabilitatea financiară, având în vedere poziția sa centrală în economie, concentrarea unei ponderi semnificative a activelor gospodăriilor în bunuri imobile, implicarea importantă a sectorului financiar în finanțarea investițiilor imobiliare și funcția esențială a bunurilor imobile ca garanții reale pe piețele de credit;

K. întrucât complexitatea și interconectarea sectoarelor financiare au câștigat în importanță, intermediarii financiari nebancari fiind creditori neți ai băncilor și ai economiei în general;

L. întrucât a crescut amprenta intermediarilor financiari nebancari pe piețele financiare strategice, cum ar fi piețele obligațiunilor suverane, după cum o demonstrează dezintegrarea tranzacțiilor de

tip „cash futures” efectuate de fondurile speculative pe piața trezoreriei SUA în timpul crizei tarifelor din aprilie 2025;

M. întrucât reziliența fondurilor de piață monetară ale UE ar putea fi îmbunătățită prin reforme specifice, în conformitate cu standardele internaționale;

N. întrucât sectorul financiar este încă vulnerabil la amenințările cibernetice, la tacticile de război hibrid și la efectele de levier ascunse care ar putea destabiliza infrastructura financiară critică,

Uniunea bancară și uniunea piețelor de capital (UPC): absorbția șocurilor și reziliența

1. salută reluarea dezbaterii privind necesitatea de a restabili productivitatea și competitivitatea UE, printre altele prin integrarea mai profundă a piețelor de capital și prin realizarea unei economii eficiente în utilizarea resurselor, așa cum au evidențiat rapoartele Draghi și Letta;

2. invită Comisia să acorde prioritate unei agende privind uniunea piețelor de capital care să sprijine competitivitatea UE, fără a afecta stabilitatea financiară;

3. subliniază rolul UPC de a mobiliza capitalul privat mai eficient pentru a se elimina deficitul de investiții al UE și rolul pe care-l poate juca de amortizor; subliniază că agenda UPC ar trebui să contribuie, de asemenea, la corectarea dezechilibrelor structurale din sistemul financiar al UE; regretă persistența unei favorizări a îndatorării induse fiscal;

4. recunoaște că finalizarea uniunii bancare trebuie să fie o prioritate strategică în aprofundarea uniunii economice și monetare;

5. ia act de provocările generate de piețele financiare mai integrate în lipsa unei supravegheri mai coerente, inclusiv compromisul dintre partajarea eficientă a riscurilor și diversificare, pe de o parte, și riscurile de contagiune, propagare și amplificare, pe de altă parte;

6. recunoaște compromisul dintre consolidarea bancară transfrontalieră între diversificarea geografică, serviciile financiare transfrontaliere, economiile de scară și o potențială slăbire a legăturii dintre bănci și entitățile suverane, pe de o parte, și problema băncilor „prea mari pentru a da faliment”, potențiala slăbire a centrelor financiare mai mici și legăturile cu întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) și economiile locale, pe de altă parte;

7. constată că riscul sistemic poate veni și de la instituțiile mai mici, deoarece acestea pot prezenta bilanțuri strâns corelate;

8. subliniază importanța accesului la capital, în special pentru IMM-uri, cum ar fi capitalul de risc destinat întreprinderilor în creștere, menținând în același timp stabilitatea financiară și asigurând evoluția concomitentă a creșterii și a rezilienței;

Riscurile macrofinanciare și fragilitatea geopolitică

9. subliniază obiectivul principal al BCE de a menține stabilitatea prețurilor și rolul central al CERS, autorităților europene de supraveghere și al băncilor centrale în ceea ce privește contribuția la stabilitatea financiară în Uniune;

10. observă că Eurosistemul a fost construit pe principiul dominanței monetare; solicită menținerea independenței BCE ca factor de sprijinire a stabilității financiare;

11. subliniază că anumite intervenții ale băncilor centrale pe piață presupun un risc de denaturare a pieței, care ar putea afecta stabilitatea financiară;

12. constată că Uniunea se expune la șocuri externe prin interconexiuni puternice cu piețele și entitățile financiare străine, dependența sectorului financiar al UE de furnizori de servicii din afara UE, precum și din cauza presiunilor exercitate de tensiunile comerciale tot mai mari în contextul unei situații geopolitice incerte;

13. evidențiază riscul pe care îl prezintă datoriile și deficitele suverane ridicate; reamintește că preocupările pieței cu privire la sustenabilitatea datoriei suverane, cadrul de reglementare bancară inadecvat la momentul respectiv și contagiunea cauzată de sistemele financiare interconectate au condus la criza financiară din 2008 și la criza ulterioară din zona euro;

14. avertizează cu privire la efectele de propagare asupra sectorului financiar; ia act, în acest sens, de solicitările de atenuare a vulnerabilităților sistemice; subliniază, cu toate acestea, că nicio evoluție viitoare nu ar trebui să submineze responsabilitățile fiscale naționale;

15. invită Comisia să asigure respectarea cadrului de guvernanță economică al UE și convergența cu normele fiscale ale Pactului de stabilitate și de creștere pentru a asigura finanțe publice solide și sustenabile;

16. recunoaște că desfășurarea unor reforme structurale pentru a întări arhitectura financiară și instituțională a zonei euro și reducerea fragmentării pieței ar putea consolida rolul internațional al monedei euro și ar putea stimula stabilitatea financiară și monetară; ia act de discuțiile în curs privind moneda euro digitală;

17. subliniază potențiala instabilitate generată de instituțiile financiare cu un grad ridicat de îndatorare, recunoscând, în același timp, că acestea pot juca roluri economice, cum ar fi acoperirea împotriva riscurilor, îmbunătățirea lichidității pieței, stabilirea prețurilor sau repartizarea riscurilor;

18. subliniază importanța coordonării între autoritățile de supraveghere macroprudențială, prin intermediul analizelor riscurilor sistemice, al supravegherii și al alinierii cu supravegherea microprudențială pentru a asigura compatibilitatea;

19. recunoaște riscurile potențiale la adresa stabilității financiare care decurg din manifestările mai frecvente ale riscurilor fizice legate de pericolele climatice și naturale și ale riscurilor de tranziție legate de climă;

Perturbările din sectorul bancar și supravegherea intermediarilor financiari nebancari

20. subliniază necesitatea asigurării implementării cadrului Basel III pentru a spori reziliența și competitivitatea mondială a băncilor din UE; remarcă absența în continuare a clarității cu privire la implementarea standardelor cadrului Basel III în unele jurisdicții majore ale țărilor din afara UE și necesitatea ca sistemul bancar al Uniunii să rămână competitiv la nivel internațional; subliniază importanța menținerii integrității cadrului Basel, subliniind că stabilitatea financiară în sine poate fi considerată un avantaj competitiv;

21. evidențiază importanța menținerii unui cadru macroprudențial solid, asigurând în același timp simplificarea, clarificarea juridică și reducerea sarcinii, în special pentru entitățile mai mici; subliniază că se poate simplifica și armoniza mai mult conceperea și aplicarea rezervelor macroprudențiale; invită Comisia și autoritățile de supraveghere să aplice în mod sistematic principiile referitoare la proporționalitate, eficiența costurilor și simplificare digitală acolo unde este posibil și fără a pune în pericol stabilitatea financiară;

22. subliniază că ar trebui avută în vedere simplificarea reformelor efectuate în urma crizei financiare din 2008 dacă există beneficii clare și justificate pentru economia reală și dacă nu există riscuri pentru stabilitatea financiară; ia act de dezbaterea privind pachetul de securitizare;

23. ia act de analiza BCE legată de vulnerabilitățile tot mai mari de pe piețele bunurilor imobiliare comerciale, agravate de creșterea ratelor dobânzii și de expunerea la intermediarii financiari nebancari, care necesită o monitorizare strictă; solicită, în acest context, CERS să monitorizeze îndeaproape rolul intermediarilor financiari nebancari activi pe piețele imobiliare și să emită

recomandările necesare; recunoaște, în plus, nivelurile ridicate de îndatorare a gospodăriilor;

24. îndeamnă BCE să evalueze expunerea instituțiilor financiare la riscurile geopolitice, inclusiv a efectelor indirecte ale sancțiunilor, ale tarifelor și ale fragmentării economice, ca parte a procesului periodic de supraveghere și evaluare, în contextul autonomiei strategice;

25. recunoaște relevanța sistemică tot mai mare a intermediarilor financiari nebancari, care reprezintă peste 40 % din activele sectorului financiar al UE; consideră că astfel de entități pot contribui la riscurile la adresa stabilității financiare dacă nu sunt reglementate în măsură suficientă;

26. ia act de diversitatea modelelor de afaceri ale intermediarilor financiari nebancari și de rolul lor important de finanțare; subliniază că, pentru multe sectoare, există deja reglementări sectoriale europene, cum ar fi pentru fondurile speculative (Directiva privind administratorii fondurilor de investiții alternative[2]), fondurile de piață monetară (Regulamentul privind fondurile de piață monetară[3]), întreprinderile de asigurare (Solvabilitate II), firmele de investiții (regulamentul[4]și directiva privind firmele de investiții[5]) sau fondurile de pensii (Directiva privind instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale[6]); constată, cu toate acestea, că actualul cadru se axează în primul rând pe protecția investitorilor și pe integritatea

---

2 Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010, JO L 174, 1.7.2011, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/61/oj).

3 Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară (JO L 169, 30.6.2017, p. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1131/oj).

4 Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj).

5 Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj).

6 Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) (JO L 354, 23.12.2016, p. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2341/oj).

pieței, mai degrabă decât pe reducerea riscurilor sistemice[7]; solicită o analiză aprofundată a lacunelor în materie de reglementare privind instituțiile financiare nebancare, inclusiv în domenii mai puțin reglementate, cum ar fi birourile familiale și societățile financiare din lanțurile de aprovizionare;

27. ia act de raportul Comisiei din 2023 privind funcționarea fondurilor de piață monetară și de modificările recente ale cadrului fondului de piață monetară; invită Comisia să propună o reformă a Regulamentului privind fondurile de piață monetară[8] în conformitate cu standardele internaționale, cu progresele în materie de reglementare realizate în alte jurisdicții și cu recomandările CERS și ESMA;

Riscurile de lichiditate, de marjă și digitale

28. atrage atenția asupra faptului că, în timpul crizelor, cum ar fi pandemia de COVID-19 și turbulențele de pe piața energiei din 2022, apelurile în marjă prociclice au generat o criză semnificativă de lichidități; ia act de importanța pregătirii pentru lichidități și, în general, a efectului de levier și a amortizoarelor de capital în această privință;

29. solicită elaborarea de instrumente care să depisteze mai bine amploarea și viteza scurgerii de lichidități provocate de apelurile în marjă în timpul evenimentelor sistemice, în special pentru furnizorii de energie și intermediarii financiari nebancari;

30. subliniază necesitatea unei infrastructuri de compensare reziliente, a unor cadre solide în materie de garanții și a unei supravegheri coordonate a contrapărților centrale (CPC); ia act de decizia Comisiei de a extinde regimul de echivalență pentru CPC-urile cu sediul în Regatul Unit și ia act de preocupările continue cu privire la dependența europeană de CPC-urile din afara UE;

31. sprijină creșterea transparenței și intensificarea supravegherii macroprudențiale a practicilor de stabilire a marjelor, inclusiv prin teste de rezistență și analiza scenariilor, pe baza activității recente a CSF privind pregătirea lichidităților pentru apelurile în marjă și cererile de garanții;

32. își exprimă îngrijorarea cu privire la interconexiunile tot mai mari dintre piețele de criptoactive și de finanțare descentralizată și sistemul financiar tradițional; sprijină CSF, organismele de

---

7 BCE, Financial Stability Review, mai 2025, p. 78.

8 Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară (JO L 169, 30.6.2017, p. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1131/oj).

standardizare și CERS în eforturile lor de a institui un cadru de reglementare și de a armoniza clasificarea acestuia;

33. ia act de analiza CSF potrivit căreia, deocamdată, riscurile la adresa stabilității financiare care decurg din piețele criptoactivelor par limitate[9]; semnalează totuși posibila relevanță sistemică a evoluțiilor de pe piețele criptoactivelor; ia act de caracterul în mare măsură speculativ al criptoactivelor și de rolul important al acestora în tranzacțiile ilicite; îndeamnă Comisia și CERS să urmărească îndeaproape evoluțiile din acest domeniu;

34. salută faptul că Uniunea Europeană a instituit un cadru prudențial solid pentru criptoactive (MiCAR); subliniază importanța punerii în aplicare coerente și la timp și invită Comisia să monitorizeze lacunele de reglementare rămase;

35. subliniază creșterea rapidă a pieței criptomonedelor stabile, care rămâne până în prezent limitată în mare măsură la ecosistemul criptoactivelor; constată că cadrul de reglementare pentru criptomonedele stabile din jurisdicțiilor principalelor țări terțe se schimbă rapid; îndeamnă Comisia să evalueze dacă există canale potențiale de contagiune, cum ar fi în cazul emisiunilor multiple;

36. subliniază că Uniunea a adoptat măsuri de consolidare a rezilienței digitale a entităților financiare, în special prin Actul legislativ privind reziliența operațională digitală[10]; încurajează inovarea în domeniul financiar digital și investițiile extinse în reziliența cibernetică pentru a proteja infrastructura financiară împotriva amenințărilor externe; invită Comisia și BCE să cartografieze și să abordeze dependențele sistemului financiar european de furnizorii de servicii digitale din afara UE, punctele unice de eșec și riscul de atacuri hibride;

37. subliniază că îmbunătățirile alfabetizării financiare pot contribui la reziliența individuală, la stabilitatea piețelor financiare și la o participare mai mare la uniunea piețelor de capital;

38. constată că menținerea unei logistici și a unei infrastructuri rezonabile și fiabile pentru disponibilitatea numerarului rămâne un element esențial al stabilității financiare și al încrederii publice;

---

9 „G20 Crypto-asset Policy Implementation Status report” (Raportul G20 privind stadiul punerii în aplicare a politicii privind criptoactivele). 22 octombrie 2024.

10 Regulamentul (UE) 2022/2554 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 909/2014 și (UE) 2016/1011 (JO L 333, 27.12.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj).

Îmbunătățirea coerenței în materie de supraveghere, a capacităților de date și a pregătirii pentru situații de criză

39. sprijină o abordare holistică, mai coerentă, sistemică și bazată pe activități care să identifice și să abordeze riscurile și vulnerabilitățile legate de diferitele tipuri de activități din sectorul financiar, cum ar fi creditarea, tranzacțiile și gestionarea activelor;

40. subliniază importanța unui cadru solid și credibil de gestionare a crizelor; subliniază rolul mecanismului unic de rezoluție în asigurarea unei soluționări eficace a instituțiilor aflate în dificultate majoră și sprijină funcția BCE de creditor de ultimă instanță pentru a proteja lichiditățile și a menține încrederea în timpul crizelor; constată că încă lipsește un mecanism de sprijin pentru Fondul unic de rezoluție;

41. sprijină BCE, CERS, autoritățile de supraveghere europene și naționale și Autoritatea pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului în protejarea stabilității financiare a UE și în abordarea riscurilor financiare globale emergente, inclusiv supravegherea coerentă de către ESMA a intermediarilor financiari nebancari transfrontalieri sistemici;

42. avertizează cu privire la arbitrajul de reglementare și subliniază că trebuie abordate vulnerabilitățile ascunse legate de îndatorare revelate în crizele din trecut;

43. invită Comisia să susțină un nivel ridicat de ambiție în aplicarea recomandărilor în cadrul CSF privind efectul de levier în UE;

44. subliniază că autoritățile, atât la nivel național, cât și la nivelul UE, ar trebui să dispună de date de calitate și ușor accesibile și de resurse corespunzătoare pentru a putea analiza datele;

45. solicită o mai mare transparență, capacități de analiză a datelor și mecanisme simplificate de schimb de date între autoritățile naționale și cele ale UE, cu respectarea garanțiilor privind protecția datelor, pentru a sprijini un cadru mai cuprinzător de monitorizare a riscurilor și capacități de testare la stres la nivelul întregului sistem, inclusiv în ceea ce privește reziliența cibernetică, întreruperile energiei și cadrul colateral; ia act de faptul că unele autorități naționale și-au comunicat deja intenția de a efectua teste de rezistență privind interconexiunile dintre sectorul bancar și sectorul intermediarilor financiari nebancari;

46. solicită intensificarea cooperării cu instituțiile financiare internaționale, inclusiv cu FMI, Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară, Banca Reglementelor Internaționale și CSF, pentru a trata riscurile transfrontaliere la adresa stabilității;

°

° °

47. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.